

Priča o planinskim nomadima i jednom hotelu

Ovo je kratka priča o tome kako su nomadi sa bjelašničkih pašnjaka, koji su vijekovima lutali predjelima oko našeg hotela, oblikovali i naš koncept. Porijeklo riječi nomad dolazi od latinske riječi nomas, što znači lualica. Mi nismo lutali. Otpočetka smo znali da naš i Vaš hotel treba da nosi ime koje je duboko ukorijenjeno u tradiciju Bjelašnice. Naše ime inspiraciju pronalazi u burnoj prošlosti, ali nosi i jasnu simboliku za budućnost.

Nomadizam je jedan od najstarijih životnih stilova. Tradicija nomada u Bosni i Hercegovini stara je više od 2.000 godina.

Planinski nomadi ne mogu dugo ostati na mjestu i njihovi se životi vrte oko premještanja s mjesta na mjesto kako bi pronašli vodu i hranu za sebe i svoje životinje.

Želimo Vam ispričati legendu o ljudima koji su, vjerovatno, bili prvi stanari u okolini lokacije našeg hotela. Potplaninska sela Bjelašnice specifična su po tome da pašnjake imaju i u samoj planini.

U našoj priči nema začaranih princeza i čarobnjaka, ali ima puno očaravajućih predjela i čarobnog uticaja prirode koji su sačuvani do današnjih dana kao jedini svjedoci narodnog kazivanja koje slijedi.

Jednom davno u dalekoj prošlosti, ne tako daleko od ovog mjesta, započela je naša priča...

Legenda o dva brata, mlađem i starijem, koji su zajedno sa svojim stadom upoznali okrutne zakone prirode koja nas okružuje. Njihova imena nisu zapamćena pa ih tako ni mi ne možemo pominjati. U borbi sa vukovima koji su napali njihovo stado, uz nekoliko stradalih ovaca, stariji brat zadobio je teže povrede pa zato nisu bili u mogućnosti nastaviti svoj put dalje. Bili su prisiljeni skloniti se uz šumu, u dolini ispod vrhova Bjelašnice (Babin do), kako bi napravili sklonište za sebe i svoje stado te potražili način da bratove rane zacijele. Mlađi brat danima je skupljao građu da bi napravio improviziranu kolibicu dovoljno veliku da dva čovjeka u njoj mogu prenoćiti, kuhati i grijati se. To je bila preteča katuna koju je sagradio pomoću kamena, blata, drveća i grana a koja se, po narodnom predanju, nalazila nekoliko stotina metara od lokacije hotela. Stariji brat danima je ležao nepomično i njegovo stanje bivalo je sve gore. Mlađi je brinuo i za njega i za životinje znajući da im vrijeme curi, jer ispaša stoke u potplaninskim selima traje do snjegova pa je brzo morao pronaći način da zaliječi rane svog brata.

Već je počeo da gubi svaku nadu kad su se jednog jutra u njegovom vidokrugu pojavili obrisi čovjeka sa dva konja.

Na konjima iza njega bile su dvije žene. Mladi nomad je pretpostavio da su mu to žena i kći. Izgledale su kao snažne žene koje su navikle na težak život ispod vrhova planine Bjelašnice.

Konji su nosili mnogo tereta zamotanog u teške smeđe deke koje su žene same istkale. Prišao im je i nakon pozdrava ispričao svoju priču. Čovjek je ušao u katun i pogledao rane starijeg brata a zatim pozvao mladića da krenu zajedno put obližnje šume. Hiljadama godina ljudi sa ovih područja koristili su bilje za liječenje i održavanje zdravlja i to je za njih bila jedina dostupna medicina. Na samoj Bjelašnici možemo pronaći preko 3.000 vrsta i podvrsta biljaka od kojih se mnoge koriste za pripravak narodnih lijekova.

Hodajući zajedno kroz šumu, čovjek je pokazao mladom nomadu kako prepoznati i koristiti različite trave i biljke za liječenje bratovih povreda. Pokazao mu je još nešto. Ovdašnji ljudi čvrsto vjeruju da čovjek čovjeku nije vuk. Mladić je slijedio njegove upute i već za nekoliko dana bratovo stanje se popravilo i mogli su polako nastaviti put. Kako je vrijeme prolazilo, mladi čovjek je nastavio da istražuje i prikuplja građu o narodnim lijekovima te je učio sve više o biljkama i njihovim ljekovitim svojstvima. Postao je vješt travar i nastavio pomagati ljudima u okolici.

Legenda kaže da je u jednom od bjelašničkih sela ponovo sreo kćer čovjeka koji ga je naučio prve lekcije o prirodnim lijekovima. Zaljubio se i sa njom zasnovao porodicu te ostao da živi u ovim krajevima. Kako su im se djeca rađala, tako im je prenosio svoje znanje, osiguravajući da se tradicija nastavi i za generacije koje dolaze.

Osooblje hotela Nomad nada se da ćete, kao naši gosti, nastaviti čuvati i poštovati prirodu koja nas okružuje te cijiniti nomadsku tradiciju koja je oblikovala naš koncept.

Hotel Nomad je mjesto za moderne nomade koje nudi smiraj, uživanje u prirodi i prirodnoj hrani za dušu i tijelo.

Naše ime želi odati počast onima koji su vijekovima obitali na bjelašničkim pašnjacima i čija ostavština živi kroz ime hotela.

Nomadi nas podsjećaju na život u skladu sa prirodnim svijetom i prenose nam priče o moćnoj prirodi i njenom blagotvornom uticaju na sve nas. Ova priča nema kraj. Ona se nastavlja i traje i neko od Vas ispisaće neke nove priče i legende za budućnost. O jednoj visokoj planini i njenom blagotvornom uticaju na sve nas i o dobrim ljudima koji vjeruju da čovjek čovjeku nije vuk. Hotel Nomad ne želi samo ispuniti Vaše želje, mi se nadamo da će boravak na čudesnoj Bjelašnici ispuniti Vaša srca i dušu. Svi smo mi danas neka vrsta digitalnih nomada. Zato, uživajte u prirodi i društvu. Analogno.

Neka Vas naša planina smiruje, sunce miluje a vjetar nježno dodiruje...

Vaš Hotel Nomad